

L'EIXAMPLE URBÀ

10

26

El major creixement urbà de Vilafant en època moderna es va fer patent a final del segle passat, aprofitant la construcció de la nova carretera de Figueres a Besalú, que es va fer passar per la part exterior de tramuntana del poble. Aquesta expansió es va iniciar amb la perllongació del carrer de Llers en allargar-se cap al nord envers aquesta nova carretera. Fins llavors, el paratge de la nova carretera Figueres a Besalú, avui carrer del Comerç, era de terres de conreu totalment lliures d'edificació, i el carrer de Llers era un camí que menava a les pedreres d'Avinyonet i alhora al camí vell de Figueres a Avinyonet. El traçat de la nova carretera va solucionar

igualmente el problema que ocasionava el trànsit de carruatges en el pas interior pels carrers antics de Sant Cebrià, Olot, Borrassà i Orient, en els quals es va prohibir la circulació de vehicles sota pena d'una multa de cinc pessetes.

La nova carretera es va gestionar el 1821, fou aprovada el 1849 i les obres s'iniciaren el 1861. Cinc anys després es van plantar els plàtans a les voreres. L'execució dels treballs va tenir una llarga durada ja que no fou acabada fins al 1878 a causa dels retards ocasionats per la tercera guerra carlina, que impedia la construcció dels ponts. Aquesta nova carretera comportà a Vilafant un despertar urbà modern. Força de pressa

En fer-se l'any 1932 la nova carretera de Figueres a Besalú els hostals de l'interior del poble van plegar i se n'obriren d'altres en el nou vial. Va destacar especialment la fonda de cal Revisor.

es va iniciar la construcció de cases al llarg de la carretera, concretament en el tram comprès entre el carrer de Llers i el camí de la ronda nord, avui carrer del mateix nom. Els nous edificis foren concebuts amb arquitectura modernista, ben diferent de la de les antigues cases d'estructura rural del poble. Tots ells van aixecar-se dins la primera filada de la façana de tramuntana. El 1883 es van bastir les cases de Pere Ginjaume i de Gabriel Vilà, el 1886 la d'Esteve Olivera, el 1887

la de Jaume Ginjaume, cantonada al carrer de Llers, el 1889 la d'Anna Casadevall, el 1900 la de Sebastià Corney i el 1902 la d'Anicet Badosa.

Posteriorment, ja en ple segle XX, des d'aquesta nova carretera de Figueres a Besalú, es va obrir a la part de ponent i sobre un caminó anomenat ronda Nord un tram nou de la carretera de Vilafant a Borrassà, que va evitar el pas també difícil dels carros per l'interior del nucli antic, a través de vials angostos com eren els carrers de Llers, Sant Narcís i Borrassà. Foren afectats els terrenys de la nova carretera, on hi havia els patis de can Frai i can Pairo i l'horta de la torre Manol, i la zona va agafar ben seguit un caire urbà. Això afavorí el ple desenvolupament del carrer de Sant Cebrià, que ja l'any 1904 s'havia perllongat en direcció a ponent després del seu encreuament amb el de Llers.

La dècada del 1920-1930 és una

època de floriment urbanístic amb la construcció de quatre grans habitatges senyorials també modernistes, coneguts amb el nom de torres, emplaçades dins de grans hortes agrícoles que les envolten. Són: la torre Manol, entre la carretera de Figueres a Besalú, la de Vilafant a Borrassà i la finca de Can Massanet; la torre d'en Dolfo Soler, a la banda nord de la carretera de Figueres a Besalú; la torre Ginjaume, a la plaça de la Ciutadella, amb vistes

A llarg de la carretera de Figueres a Olot es van bastir dues cases rurals anomenades de l'Arençada. Avui resta dempeus només la del turó,

sobre el Manol, i la torre d'en Soler dels mosaics a la carretera de Figueres a Besalú i al carrer de Sant Ciprià, a la qual es van addicionar posteriorment unes naus industrials destinades a la fabricació de mosaics. Aquestes quatre torres de caire benestant foren construïdes per quatre germans Soler. L'altre germà es va desplaçar a Filipines. Un d'ells havia tingut un forn de rajoler i posteriorment es va dedicar a la fabricació de mosaics hidràulics, mentre que els tres restants varen traslladar-se a Barcelona on exerciren de representants de comerç, en especial de bijuteria al major.

L'antic camí de Palol és avui una important carretera que uneix el barri antic amb les noves urbanitzacions.